

BULTENO

de GERMANA ESPERANTA FERVOJISTA ASOCIO

Mitteilungsblatt der Vereinigung deutscher
Eisenbahner - Esperantisten im Bundesbahn - Sozialwerk

Fondita 1952

Numero 1

Januaro / Februaro 1980

La 32a IFEF-kongreso en Nederlando

Nacia Kariljona Muzeo

Celo de unu ekskurso

Nederlandaj sonoriloj

Kiel multifacete prezentas sin Nederlando, tion spertos la partoprenontoj de la 32a IFEF-kongreso, kiam ili vizitos en Asten la Nacian Kariljonan Muzeon. Tie eksponaĵoj el diversaj mondpartoj kaj kulturepokoj demonstras la evoluon de sonoriloj. La arkeologia sekcio montras sonoriletojn kaj tintilojn el la epoko Mosea, de la antikvaj Ĉinoj, de la Hinduo-Javanoj kaj de la Inkaoj. Ĉu vi scias, ke la rajdantoj de la Proksima Oriento pendigis sonoriletojn sur la kolojn de siaj multekostaj ĉevaloj por gardi ilin de katastrofoj?

Al la voksonoriloj estas dediĉita aparta sekcio. Tiu sonorilo certe estas kreitaĵo de la okcidenta kristanismo. Sed la sonorilo eniris ankaŭ en la profanan juran sistemon, kaj ĝi ne mankas nuntempe en parlamentoj. En la sekva evoluo sonoriloj havis poste ekstreman pezon kaj diametron. Kelkaj rompiĝis pro troa grandeco. Kvankam Eŭropo elstaras rilate la nombron de mulditaj sonoriloj, ankaŭ en la afrikaj kaj orientaj kulturoj la sonoriloj estas gravaj, kiel demonstras la sekcio Etnologio.

Sonorilaroj, kies mekanismo permesas melodiojn, nomiĝas en Nederlando Kariljona. En Nederlando la muldado de tiaj mirindaj instrumentoj komenciĝis en la 16a jarcento kaj atingis elstaran pozicion. Ŝajnas ke nia moderna tempo post la remalkovro de tiu arto volonte instalas sonorilarojn. Kompreneble ne mankas bildoj kaj modeloj pri la muldado de sonoriloj. La proceduro apenaŭ diferenciĝas de la jarcentaĝa metodo, kiu destinas la postan kvaliton.

Mezuri kaj konstati la ĝustan tempon estis granda problemo, ĝis kiam en la 14a jarcento aperis la unuaj turhologoj el fero. Bedaŭrinde ankaŭ tiuj horloĝoj devas cedi al modernaj, precizaj. Teknika inventospirito kondukis en la 17a jarcento al ludmekanismoj, kiuj ebligas en la sonorilaroj ĉiun kvaronhoron alian melodion. Kiu ne ŝatas rigardi kaj elprovi tiajn rafinitajn instalaĵojn, kiuj bedaŭrinde iom post iom malaperas el la turoj. Tiu muzeo meritas vian viziton, ĉu ne?

W. B.

Grava informo

La malaltaj kotizoj por partoprenontoj de la 32a IFEF-kongreso validas ĝis la 1a de Marto 1980 (IF 6/79 p. 75).

Nederlandaj ventmueliloj

Emblemo de la 32a IFEF-kongreso en Nederlando estas la ventmuelilo, kia troviĝas amase sur tieaj suveniroj kaj bildkartoj. Ventmueliloj videblaj tie kaj tie ankoraŭ en Nordgermanio, fariĝis bedaŭrinde maloftaj, post kiam aliaj energioj forpuŝis la ŝajne arkaikajn konstruaĵojn. Nuntempe, en periodo de ĉiam pli kosta kaj rara energio ne mankas proponoj, kiuj celas la pli fortan utiligon de la senkosta vento.

Por sekvi la historion de la ventmuelilo necesas reiri al pratempoj, kiam la homoj maĉis per ŝtonoj la grenon. En Azio kaj Afriko, kie ĉe triboj alia energio mankas, la virinoj devas labori ankoraŭ nun per tia primitiva metodo por produkti kaĉon kaj panon. Tamen la muelilo ne estas eŭropa invento. Krucmilitistoj transigis la ideon de ventmueliloj de la Oriento al Eŭropo en la 12a jarcento. La geografiaj kondiĉoj estis aparte favoraj en Nederlando, kiu konsistas preskaŭ el ebenaĵo. Ĉie oni komencis konstrui ventmuelilojn kaj akvomuelilojn. La nova energio servis ne nur al la muelado de greno, sed oni uzis ĝin ankaŭ por segi lignon, produkti oleon kaj paperon. Greno estis senŝeligita, farbo farita, tabako flartita, mustardo, kakao kaj kreta pulvoro produktita. La muelila epoko multe kontribuis al la bonfarto kaj konekse kun la koloniaj enspezoj al la riĉeco de la Nederlandanoj.

La 20a jarcento disponis pri novaj energioj. Multaj mueliloj estis malmuntitaj. Bonŝance konserviĝis iuj, kaj restintaj ĝuas apartan protekton. El la malmultaj, en kiuj ĝis la hodiaŭa tago oni faras farunon el greno, la kongresanoj vizitas unu en Asten okaze de ekskurso. Do unika okazo por konatiĝi kun origina muelilo.

W. B.

La Nederlandaj Fervojoj (NS)

La fervoja trafiko en Nederlando komenciĝis en 1839. La reto de la NS ampleksis en 1979 ĉ. 3 000 km. Tio konformas proksimume al la distrikto de unu DB-direkcio. La nombro de la nederlandaj fervojistoj estis 26340. Kompare kun unu DB-distrikto la nombro estas malpli granda kaŭzita parte per transdono de la pecaĝtrafiko al speciala firmao. Kontribuis ankaŭ la progresanta modernigo de la sekurigaj instalaĵoj, la aŭtomatigo kaj raciigado kaj la pli bonigo de la laborprodukto. Malfavora estis la altiĝanta kvoto de malsanaj

fervojoj. La konstruo de novaj linioj estas daŭrigata, sed ĝi renkontas — kiel en Germanio — fortajn rezistojn, kvankam ankaŭ la manka energio lastatempe pozitive influis la publikan opinionon. La NS stimulas novan trafikpolitikon por atingi, ke la fervojo ricevos konvenan lokon inter la konkurencaj trafikiloj, sed kiel en multaj aliaj landoj obstaklo ne mankas flanke de la kontraŭfervojoj lobiistoj. La kresko de la pasaĝertrafiko (1978: 8,1 miliardoj da pasaĝerkilometroj) daŭris en 1979. La enspezoj estis en 1978 707 nederlandaj guldenoj (Fl). En la internacia trafiko la DB estis la plej grava partnero. Pliiboniĝis la kvalito de la transporto, la horaro, la precizeco kaj la ĝenerala servo. En la frajttrafiko la situacio estis markita de forta konkurenco per la kamiontrafiko, ankaŭ el eksterlando. Tamen la enspezoj kreskis en 1978 iom je 3,4 % al 253 milionoj da Fl. Estis transportitaj 18,2 milionoj da tunoj kaj 172 000 konteneroj. Ankaŭ tiurilate Germanio estas grava partnero. Entute la NS enspezis en 1978 1987 milionojn da Fl, al kiuj la nederlanda ŝtato transprenis surbaze de leĝaj devigoj 767 milionojn por la pasaĝera trafiko kaj 138 milionojn por la frajttrafiko. La ŝtataj instancoj decidis pri aliaj, pli klaraj metodoj de subvencioj.

W. B.

Evoluon —

unu al la kongresekskursaj celo

„Evoluon“ estas la nomo de teknika muzeo, kiun la partoprenantoj de la 32a IFEF-kongreso vizitos dum unu el la aŭtobusekskursoj. Konstruita en 1966 okaze de la 75jara jubileo de la mondfama Philips-koncerno tiu pavilono, kies ekstera aspekto similas al fluganta subtelero, estas vere impresiga. La rondkonstruaĵo estas portata de dekdu v-formaj kolonoj. Per tio ĝi ŝvebas kvazaŭ super la tero. La kolonoj staras sur rektangula teraso, kiu transiras al granda, ronda lago. Hidraŭlika lifto en vitra tubo transportas la vizitantojn al tri diversaj etaĝoj. Sur 6 000 m² estas montrata la evoluo de la tekniko ekde la unua komenciĝo ĝis la nuntempo. Ekspozitaĵoj teknike malmodernaj estas anstataŭataj ofte per novaj objektoj. Kontraste al aliaj teknikaj muzeoj tiu pavilono permesas al la vizitantoj la manipulado de la unuopaj ekspozitaĵoj. Ekzemple ono povas „ludi“ per komputiloj aŭ elprovi sian kapablecon reagi aŭ vidi rapide. Eble vi deziras mem

eksperimenti por konstati, kiel funkcias piŝto, aŭ vi volas ĝui la absolutan stereoseconon.

Precipe allogas la ekspozitaĵoj pri la evoluo de la elektriiko. Estis Thomas Alva Edison (1847 — 1931) en Usono, kiu genie eltrovis antaŭ cent jaroj multon de la elektriiko. Li pliiboniĝis la jam ekzistantan mikrofonon, konstruis la unuan fonografon kaj ampolon. En 1881 li montris la unuan generatoron funkciantan per vapormaŝino. Unu jaron poste estas prezentita la unua grandstila lumiginstalaĵo kun dinamo, kabloj, ŝaltiloj, mezuriloj ktp. Edison inventis ankaŭ la filmaparaton kaj filmprojektoron. La akumulatoro el feronikelo estis lia eltrovo.

La teknika evoluo ne stagnas, kiel demonstras la ekspozitaĵoj de tiu unika muzeo. La kongresanoj, kies profesio multe koncernas la teknikon, certe vizitos Evoluon kun granda intereso.

W. B.

Aus den Gruppen

Essen/Dortmund

Im Rheinisch-Westfälischen Auslandsinstitut erläuterte Günter Bartz am 8.10.79 die Bedeutung der Esperanto-Fachorganisationen für die Vervollständigung des Esperanto-Wortschatzes an Hand des Eisenbahn-Fachwörterbuches.

Am 10. 12. 79 berichteten unsere Mitglieder Helga und Hans-Werner Knötzsch, Hagen/Westf., über ihren Flug nach Kalifornien, u.a. über die Naturschönheiten des Grand Canyon und das Spielerparadies Las Vegas sowie über eine Fahrt durch die Wüste nach Los Angeles, Disneyland, Hollywood und San Francisco.

Im Dezember 1979 wurde die Ausstellung „Esperanto — ihr Gründer, ihre Geschichte, ihre Literatur —“ der Öffentlichkeit vorgestellt.

Zamenhof-Fest in Dortmund

Auf Einladung der Esperantogruppe Dortmund beteiligten sich unsere Mitglieder der Gruppe Schwelm am 15. 12. 1979 im Auslandsinstitut an der Feierstunde zum Gedenken an den Schöpfer der Internationalen Sprache. Durch Verkauf von Kaffee und Kuchen und dem Erlös einer Tombola wurden 471,— DM erzielt und an unsere Freunde in Bona Espero überwiehen. Vielen Dank an alle Freunde, die zum Gelingen des Festes beigetragen haben.

Wie kann man einen Euro-Kandidaten psychologisch testen?

(Bemerkung: Die Europawahl ist gelaufen, die Kandidaten gewählt! Trotzdem möchte ich unseren Lesern den nachstehenden Artikel, den ich in der „Revue Francaise d'Esperanto“ fand und gekürzt übersetzte, nicht vorenthalten. E. Kruse)

Wir sollten das Gespräch suchen und den gewählten Kandidaten Fragen zum Sprachproblem stellen.

„Was wäre Ihrer Meinung nach bezüglich der Sprachen zu unternehmen, wenn Griechenland (Portugal, Spanien) der EG beitreten?“

Wenn er antwortet: „Wir werden das jetzige System fortsetzen: die Sprache jedes neuen Mitglieds wird offiziell und man übersetzt alles in seine Sprache“, bedeutet das, daß er bereit ist, Deine Steuergelder unwirtschaftlich einzusetzen. Du kannst ihn als unpraktischen Menschen einschätzen, finanziell unverantwortlich.

Wenn er antwortet: „Das wird uns zwingen, nur noch englisch zu gebrauchen“, bedeutet das, daß er ungleiche Bedingungen vorzieht und bereit ist, sich dem Mächtigeren zu beugen. Ein derartiger Mensch gibt nach, ohne Dich gegen den Druck der Stärkeren zu verteidigen.

Wenn er antwortet: „Wir werden nur die großen Sprachen anwenden: englisch, französisch und deutsch“, dann sucht er einen Kompromiss zwischen allen Großen zu finden und vernachlässigt die Kleinen. Auch er wird Dich, den einfachen Eurowähler, nicht verteidigen.

Antwortet er: „Jeder soll 2 Sprachen anderer Staaten lernen“, und meint damit, daß unter diesen sich englisch befinden soll, dann gehört er zu einer der vorgenannten Kategorien. Ein Kandidat, der so antwortet, wird, in guter Absicht oder unreell, eine Pseudo-Lösung vorziehen. Er wird Dich vielleicht mit schönen Worten aber nicht realistisch verteidigen.

Vielleicht wird der Kandidat aber auch antworten: „Leider gibt es keine Lösung“. Dann frage ihn: „Wie denken Sie über die Internationale Sprache Esperanto?“

Wenn er antwortet: „Das ist nicht seriös“, dann frage ihn weiter: „Woher wissen Sie das?“ Haben Sie sich mal damit beschäftigt?“ Sagt er „ja“, dann kannst Du z. B. fragen: „Welche Länder der EG senden regelmäßige Radioprogram-

me in Esperanto?“ „Haben die Vereinten Nationen die Erklärung der Menschenrechte in Esperanto publiziert?“

Aber wie immer Deine Fragen auch sein mögen, vergiß nicht, ihn nach seinen Erfahrungen zu fragen: „Bei welchen internationalen Esperantotagungen waren Sie dabei?“

Wenn seine Antwort lautet: „Ja, ich war bei internationalen E-Zusammenkünften, aber ich glaube trotzdem, daß diese Lösung nicht seriös ist“, dann verstehst Du vor einem Phänomen, weil bisher niemand einer Person begegnet ist, die die Einzelheiten studiert hat, und die Esperantolösung unbefriedigt fand.

Wenn er antwortet: „Nein, ich habe noch nicht an Veranstaltungen teilgenommen; ich weiß ja, daß die Sache nicht ernst zu nehmen ist“, so zeigt das, daß er nicht bereit ist, ernsthaft eine Sache zu untersuchen, sondern Vorurteile wiederholt.

Antwortet er: „Ich selbst habe mich damit nicht befaßt, aber ich weiß, das viele Fachleute das getan haben und es negativ beurteilen“, dann erbitte von ihm Referenzen. Du wirst feststellen, daß er Dir keine geben kann. Er zählt zu den Menschen, die vor Tatsachen flüchten und die Verantwortung auf etwas undefinierbares abwälzen.

Sollte er antworten: „Esperanto wäre theoretisch zwar eine gute Lösung, aber praktisch nicht durchführbar, weil wir es nicht gelernt haben“, dann enthüllt er, daß er kein Langzeitdenken besitzt, und daß er es vorzieht, ein kostspieliges System anzuwenden, statt der Lösung des Problems etwas Mühe zu widmen.

Es ist nicht möglich, hier jede denkbare Antwort Deines Kandidaten aufzuzählen. Wenn der Kandidat ein Problem oberflächlich behandelt, das $\frac{1}{4}$ oder sogar $\frac{1}{3}$ (nach verschiedenen Quellen) des öffentlichen Budgets beansprucht, was für ein Verhalten kann man bezüglich anderer Probleme von ihm erwarten? Wir brauchen Menschen, die fähig sind, sich den Problemen zu stellen und diese objektiv beurteilen. Wir müssen die Gelegenheit wahrnehmen, ihnen zu zeigen, daß wir Seriosität verlangen. Nur so können wir ein lebensfähiges, realistisches und gerechtes Europa aufbauen.

Claude Piron

Drei neue Stadtprospekte

Munkeno — Kolonjo — Bad Säckingen
Vorweg: Es ist schwer Prospekte zu übersetzen; man sollte sie am besten neu texten, sich freimachen von langatmigen Schachtelsätzen und allzuvielen deutschen Eigennamen. Nur flüssiger Text weckt Interesse.

Das **Münchner** Faltblatt beschränkt sich, von fünf kurzen Textspalten abgesehen, auf Erläuterungen zu 18 Bildern und 74 Stadtplandetails: gute Orientierungshilfe, viel nützliche Information, leider sprachlich nicht optimal dargeboten. Die Frauenkirche ist kein emblemo, bei „dinastio Wittelsbacher“ ist das -er überzählig, Odeonsplaco sollte besser Odeon-placo heißen, und „unu el la plej unikaj“ ist zuviel der Steigerung.

Das 24seitige Heft über **Kolonjo** ist übersichtlich in zehn Abschnitte gegliedert und reich bebildert. Sein Text setzt (zu)viel Kenntnis deutscher Geschichte voraus: la Hildebold-Dom Karolinga epoko, la Staŭfera dinastio. Viele Sätze von 6–8 Zeilen wären zweigeteilt leichter verständlich. Völlig überflüssige englische Worte (shopping, snackbars, shows) stören ebenso wie das „s“ anstatt „z“ in diocesa muzeo und basiliko. Die Bezeichnung „Dom-Urbo“ und der Satz „Direkte apud la Rejno, romantiko en pleja florado . . .“ wären besser weggeblieben.

Nekrologo

Post longa kaj grava malsano mortis la 18an de Decembro 1979 nia multjara aktiva membro

Friedrich Nickel (75)

el 5800 Hagen, Friedenstraße 50, post mallonga restado en la malsanulejo St. Franziskus en Hagen.

Nia amiko estis GEFA-membro ek de 1945 kaj unu el la plej aktivaj membroj de la grupo Hagen. Lastfoje li kontaktis dum la senjora kunveno 1978 en Dortmund.

Al la familianoj ni esprimas sinceran kondolencan.

GEFA-estraro

Der 16seitige Prospekt über **Bad Säckingen** und vier Nachbarorte ist besonders gut gelungen. Angenehm großer Druck, sparsame Verwendung deutscher Namen mit vorgestellter Erläuterung (kaskado Rheinfall, lago Titisee, monto Feldberg), überraschend neue Ausdrücke, die es sich zu merken lohnt: vasta sunumejo deklivetas ĝis la monto . . ., barbekui — grillen, farmdomaj ferioj — Ferien auf dem Bauernhof, lokuloj — Einheimische, deklivoj fidindaj pri neĝo — schneesichere Hänge, luĝado — Rodeln. Keramiko sollte allerdings ceramiko heißen, und der Satz „promeno trans la ĉiusemajna vendoplaco en B. kun ĝia riĉa sortimento de varoj“ gibt gleich zu dreifacher Kritik Anlaß. Fordern Sie die Prospekte für Ihre Freunde im Ausland an, damit die Herausgeber merken, daß man mit Esperanto einen weltweiten Markt ansprechen kann! Adresse „Verkehrsam . . .“ stimmt immer. Ritt

Neue Mitglieder

Wir begrüßen unsere neuen Mitglieder Wilhelm Glesemeyer, Bf Münster Hbf, Josef Perez, Bf Dortmund Hbf (DRK-St.), Paul Grosjean, Bf Köln Hbf und Knut Nix, Ratingen b. Düsseldorf.

Instrua amuzo

Kiel bone taŭgas Esperanto ankaŭ por amikoj de krucenigmoj, tion pruvas samtitola kajero, kiun du ideoriĉaj aŭtoroj el Ĉeĥoslovakio eldonis antaŭ nelonge. Krom la enigmoj ĝojigas dekoj da trafaj humuraĵoj sen aŭ nur kun iom da akompana teksto.

Instrua amuzo (krucenigmoj kaj humuro, 2a volumo) de Stano Marček kaj Stano Markoviĉ; 56 paĝoj, 14×20 cm, havebla kontraŭ 6 rpk. / 5 DM aŭ egalval. rekte ĉe la aŭtoro S. Marček, Hurbanova 4/11, CS-03601 Martin aŭ pere de Daniel Luez, 1, rue Victor-Faglain, F-2000 Laon (poŝtĉekkonto 1187-38 H Lille/Francio).

W. B.

Redaktfino por n-ro 2/80 estas la 25.3.1980

Herausgeber / eldonanto: Hauptvorstand des Bundesbahn-Sozialwerks, Frankfurt (Main). Schriftleitung / redakcio: Wilhelm Graß, 5650 Solingen 11, Meteorstraße 13. Druck / presio: Druckerei Friedrichs, 3420 Herzberg am Harz.

**Estraro kaj komisiitoj de la unuiĝo Germana Esperanta Fervojista Asocio
en la Sociala Organizo de Germana Federacia Fervojo
Stato: Januaro 1980**

Estraro

Prezidanto: BAR a.D. Giessner,
An der Nicolai-Schule 3, 3420 Herzberg
am Harz, tel. 0 55 21 / 45 86
EDS an Bf Herzberg (H.), Basa 949/887/144
Vicprezidanto/Redaktoro:
BAR a.D. Grass, Meteorstr. 13, 5650 Solingen 11, poŝta tel. 0 21 22/3 33 33 35,
deĵorajn poŝtaĵojn al: Betreuungsstelle
Bf 5650 Solingen-Ohligs
Sekretario: BAmtm a.D. Schrapp,
Schmittingheide 17 d, 4400 Münster (Westf)
poŝta telef. 02 51 / 31 58 47,
deĵorajn poŝtaĵojn al:
BD-Schule 4400 Münster (W.)

Apartaj komisiitoj

Administrado de la BSW-financrimedoj:
BHS-in a.D. Elfriede Kruse, Wiener Str. 121
6000 Frankfurt/Main 70, telef. 06 11/65 73 65
Arkivo: BHS Barmaneter, Bf 8940 Memmingen;
Basa 912/864/394
Biblioteko: BAmtm Rösemann, BD 3000
Hannover, Bf 52, Basa 949/1470
Gazet-rondsendado: BAR Kiefer, BSA 6000
Frankfurt/Main, AA 341, Basa 955/5656
Bulteno-dissendo: BOS Schindler,
Max-Klein-Straße 21, 5830 Schwelm,
poŝta telef. 0 21 25 / 1 56 54, deĵorajn
poŝtaĵojn al: Fka 5830 Schwelm
Fakterminaroj: HLokf Hartig, Bw 2800 Bremen Hbf;
Basa 949/832/365
BAR Ritterspach, ZVL 6500 Mainz, AA 5401,
Basa 954/5533

Lingvaj ekzamenoj kaj instruado:

BAR Lautenbach, Bf 6400 Fulda;
Basa 957/822/120
Kasisto: BOS Bernhard, Bf 6800 Mannheim
Hbf, Basa 953/899/1232 aŭ 1238
Distrikaj komisiitoj:
Essen: TBOS Retzlaff, BD 4300 Essen,
T-Büro, Tb 47, Basa 944/5719
Frankfurt/Main: BAR Kiefer, BSA 6000
Frankfurt/Main, AA 341, Basa 955/5656
Hamburg: BHS Böhneke, Bf Lübeck Hbf,
Basa 947/866/377 aŭ 424
Hannover: BBI Heimlich, Bf 3040 Soltau/H.,
Basa 949/816/386
Karlsruhe: BOS Bernhard Bf 6800 Mannheim Hbf,
Basa 953/899/1232 aŭ 1238
Köln: BAmtm Herlitze, BD 5000 Köln,
Büro B (Ozl); Basa 943/473
München: Weidacher, Bf 8000 München-Ost;
Betreuungsstelle, privata adreso: Schneefinkenweg 11,
8000 München 82
Nürnberg: TBAR Röder, BD 8500 Nürnberg,
Th 15; Basa 966/5724
Saarbrücken: BHS Haupenthal,
BD 6600 Saarbrücken, V 26; Basa 956/5475
Stuttgart: TBOAR Krüger,
BD 7000 Stuttgart, Bmkr 3; Basa 952/3125

Peto al la eksterlandaj geamikoj!

Ĉi tie ni komunikas la aktualan adresaron de la GEFA-estraro kaj de la komisiitoj. Bonvolu korekti vian liston kaj eventuale ŝanĝi la preparitajn adresojn por garantii la akuratan akcepton.

Rückblick auf unsere 23. Jahresversammlung

Gesagt wurde in Heilbronn

von **Dr. Heidenreich, AbtL VI, BD Stuttgart:**
„Es steht fest, daß Esperanto ein geeignetes Mittel für die Völkerverständigung ist, frei von nationalem Prestigedenken, und somit international im besten Sinne des Wortes.“

von **BDir Hertlein, Vors. des BSW-Bezirksvorstandes Stuttgart:**
„Sie denken grenzüberschreitend und handeln auch so. Sie können eigentlich nicht mehr als Hobby-Gruppe gelten, sondern Sie sind Menschen, die ihr Herzblut drein geben.“

von Kollegen **Volk, Vertreter der GdED:**
„Der Schienenverkehr wird seiner Vorzüge wegen mehr und mehr Aufschwung nehmen. So wird auch Esperanto mehr und mehr an Boden gewinnen, denn wo Menschen verschiedener Zunge zusammen treffen, macht sich das Sprachproblem bemerkbar.“

von Kollegen **Zalder, Vertreter der GDBA:**
„Aus Polen ist der jetzige Papst gekommen, der mutig für den Frieden eintritt. Aus dem gleichen Land kam auch Zamenhof, der durch seine Internationale Sprache, Instrument des Friedens, berühmt wurde.“